

og Ver i naturlig Tilstand, samt i Flemmet og farvet dito, jeg antager, at Cement og Kalk maa indeholdes i denne Position. Der blev i 1885 indført her til Landet 12,800,000 Pbd., og det er gaaet lidt op og ned indtil 1889, da der indførtes det selvsamme Kvantum, nemlig 12,800,000 Pbd., men Udførslen var i samme Tjemaar gennemsnitlig omtrent 20 Millioner Pbd. Gaafe vist er den for det sidste Aar 1889 mindst, nemlig 13,600,000 Pbd., men dog var Udførslen større end Indførslen, selv i 1889, og tager man Gennemsnittet, er Udførslen ikke saa lidt større end Gennemsnitsindførslen. Jeg ser derfor ikke, at der fra den Side er nogen særlig Grund til at beskytte disse Fabrikker. Læg dernæst Mærke til, hvad der er øjensynligt for alle, at Cementforbruget her hjemme tiltager meget stærkt, og at det bliver en almindelig Forbrugsartikel i stedse videre Kredse, saa at Markedet er blevet større og større. Det er en hyderligere Grund til, at jeg ikke kan se nogen som helst rimelig Grund til at gaa til en Beskyttelse af Cementfabrikkerne. — Der er af en æret Taler (Sunn) talt om de gode Vermarkerovre i Staane, som skulde ligge os saa særdeles nær. Jeg vil sige i den Henseende: Jo nærmere, jo bedre. Jeg kan ikke se rettere, end at det vilde være et Gode for os, om vi kunne saa Cement og Kalk langt billigere fra Staane end her hjemme, saa sige vi: Ja, Tak, hellere end gerne. Det anser jeg for et nationalt Gode og ikke for noget særligt slemt. — Der er talt om, at det gælder om de flestes Interesser, og at de smaa Interesser maa vige for de store, og det siger jeg ja til. De smaa Interesser maa vige for de store, men hvor saa godt som hele Befolkningen er interesseret i lave Priser paa en almindelig Forbrugsartikel, maa der tages Hensyn til det store Flertals Interesser og ikke til disse enkelte Ejere af Aktier i nogle saa Fabrikker. At Cementfabrikationen betaler sig ret vel, have vi tilstrækkelig hyderligere Vidnebyrd for i den Rendsgerning, at der for Djebliffet anlægges flere store Fabrikker.

Min 3dje Bemærkning skulde dernæst gælde Positionen „Mursten“. Der er talt for og imod Nødvendigheden af Beskyttelse for Teglværkerne, og det er sagt, at Teglværkerne maa endelig ikke lægges værgeløse overfor Udlandet, Teglværkerne trænge ganske særlig til at støttes. I den Henseende maatte jeg maaste tillade mig at oplæse nogle Tal angaaende Ind- og Udførslen af Mursten, Tagsten, Fliser og Nor. I 1885 indførtes der 41½ Million Stykker, i 1886 20¼ Million, i 1887 20⁹/₁₀, 1888 22½ og i 1889

19 Millioner. I de sidste 5 Aar er altsaa Indførslen af den Slags Ting gaaet ned fra 41½ til 19 Millioner, altsaa under Halvdelen af, hvad det var for 5 Aar siden. Men samtidigt er Udførslen af samme Artikel stegen med det dobbelte. Udførslen i 1885 var kun 1,800,000 altsaa næppe 2 Millioner, i 1886 var den 4 Millioner, i 1887 9,700,000, i 1888 10,900,000 og i 1889 19,900,000 altsaa tætved 20 Millioner Stykker. Udførslen er altsaa vokset meget stærkt i de forløbne 5 Aar og er naaet til at overstige Indførslen. Se vi paa disse Tal, kan jeg ikke skønne, at der i mindste Maade fra den Side kan være nogen som helst Grund til at indføre Beskyttelse paa Mursten for Teglværkerne. De almindelige Bemærkninger, som baade af mig og andre Talere ere gjorte angaaende Cementtolden, gælde selvfølgelig ogsaa Murstenstolden, og dem skal jeg ikke gentage.

Naar jeg saa endnu maa tillade mig en Bemærkning, skulde det være angaaende Melstolden. Ogsaa der er Tale om, at Mølleindustrien bør ikke ødelægges, som om det var en Samfundssag med nogle saa store Fabrikker i Melindustrien, som om deres Ve og Vel gif fremfor den store almindelige Befolkning, som jo har Interesse af at saa billigt Mel. Med Hensyn til Ind- og Udførslen kan jeg henholde mig til, hvad der af den foregaaende Taler blev nævnt angaaende Hvedemel. Jeg vil blot dertil føje, at tage vi Rug- og Bygmel frem, stiller omtrent det samme Forhold sig, dog ikke i saa stor en Udstrækning. Forholdet med Hensyn til Ind- og Udførsel af Mel og Grøn, Rug og Byg i formålet Tilstand er det, at i 1889 blev der indført 4,600,000 Pund Mel og Grøn og Rug og udført 5,600,000 Pund; af Mel og Grøn af Byg blev der kun indført en ren Ubetydelighed nemlig kun 39,000 Pund, men derimod blev der udført 2,700,000 Pund; som det er oplyst nærmere af den foregaaende Taler, blev der af Hvedemel indført 5,800,000 Pund og udført 41,700,000 Pund. Disse Tal vidne heller ikke om, at Mølleindustrien er i Forlegenhed med Hensyn til Affætning, eller at Mølleindustriens Marked er særlig indskrænket, saa jeg skønner ikke, at der fra nogen Side set, hverken fra det almindelige Forbrugs Side, fra en almindelig nationaløkonomisk Betragtning eller fra Hensynet til Ind- og Udførsel kan være nogen som helst Grund til at indføre mere Beskyttelse paa disse forskellige Punkter. Derfor vil jeg som sagt anbefale de Endringsforslag, som gaa i Retning af at foreslaa fremdeles som hidtil Toldfrihed for den Slags Ting.